

O
Y
P
A
N
I
A

Δ
Η
Μ
Ο
Υ
Λ
Α

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΔΗΜΟΥΛΑ

ΓΚΑΛΕΡΙ
ΘΟΛΟΣ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 20
2-18 ΙΟΥΝΙΟΥ 1976

Θάλεγε κανείς ότι τὸ τοπίο δὲν εἶναι τὸ κυρίως θέμα ἀλλὰ ἀπλῶς ἡ ἀφορμὴ γιὰ τὴν διαπραγμάτευση τοῦ πιὸ κύριου στοιχείου τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου, ποὺ εἶναι τὸ ἔντονο ἄπλετο, διαπεραστικὸ φῶς.

Πλαγιές, λιθάδια, νησιώτικα σπίτια, λιμάνια καὶ παραλίες πραγματικὰ δονοῦνται ἀπὸ τὴν φωτεινότητα καὶ τὴ διαύγεια καὶ παίζουσι τὸ ἀτέρμονο παιχνίδι ἐναλλαγῆς φωτὸς καὶ σκιᾶς. Ἡ ἀντιμετώπιση εἶναι ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ κάνει βίωμα ἀκόμη καὶ τὸ πιὸ μικρὸ κομμάτι τῆς φύσης καὶ τὸ ἐκφράζει μὲ τὸν αὐθορμητισμὸ τοῦ αὐτοδίδακτου ποὺ ἔχει γιὰ ὁδηγὸ μόνον τὴ συγκίνηση καὶ τὴν ἀπλὴ ἀβίαστη γραμμὴ. Ἀκόμη καὶ οἱ σχεδαστικὲς ἀδυναμίεις εἶναι ἐκφραστικὰ στοιχεῖα μιᾶς ζωγραφικῆς ποὺ ψάχνει νὰ μεταδώσῃ αὐτὸ ποὺ αἰσθάνεται καὶ αὐτὸ ποὺ βλέπει μὲ τὰ «μάτια τῆς ψυχῆς» μιά καὶ ἡ καταδίκη τῆς στέρησης τῆς δυνατότητας μιᾶς ἄμεσης ἐπαφῆς ὑπῆρξε γιὰ τὴ ζωγράφου βαριὰ καὶ ἀμείλικτη.

Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ ἡ ἄμετρη ἀγάπη γιὰ τὰ ἀπλὰ πράγματα ποὺ στὰ μάτια τῶν κορεσμένων ἀνθρώπων περνᾶν ἀπατήρητα.

Ἐνα μπαλκόνι, θάρκες στὴν παραλία, ἡσυχὰ ψαροχώρια λουσιμένα στὸ φῶς μιλοῦν μόνον γιὰ τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴν ἀπλότητα, ἀγαθὰ ποὺ τόσο σπάνια ἐγίναν γιὰ τὸν σημερινὸ ἄνθρωπο.

Νέλλη Μισιρλῆ

